

Besluit van _____, houdende wijziging van het Handelsregisterbesluit 2008, het Financieel besluit handelsregister 2014 en het Besluit SUWI ter uitvoering van enkele aan het handelsregister gerelateerde onderwerpen (register bestuursverboden, afschermen woonadresgegevens, inputfinanciering, e.a.).

(24 juli 2020)

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat van ..... , nr. WJZ / [20095675];

Gelet op de artikelen 6, vijfde lid, 16b, tweede lid, 18, zesde lid, 23, 28, derde lid, 29, derde en vierde lid, 39, onderdeel f, 50, zesde lid, van de wet, en artikel 73, zevende lid, Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van ..... nr. ....);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat van ..... , nr. WJZ.....;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In het Besluit SUWI wordt in artikel 5.7, onderdeel f, na 'de uitvoering van' ingevoegd 'in hoofdstuk 2'.

ARTIKEL II

Het Financieel besluit handelsregister 2014 wordt als volgt gewijzigd:

A (werkwijze inputfinanciering)

Aan artikel 2 worden de volgende leden toegevoegd:

4. De vergoeding voor de inzage of de verstrekking van gegevens door middel van een abonnement, bedoeld in artikel 50, zesde lid, van de wet, geldt voor een bestuursorgaan als bedoeld in artikel 1:1, eerste lid, onderdeel a, van de Algemene wet bestuursrecht, dat bij de vervulling van zijn taak informatie over een onderneming of rechtspersoon nodig heeft en bij de Kamer heeft aangegeven gebruik te willen maken van betaling door middel van een abonnement.

5. Het abonnement geldt uitsluitend voor een bij ministeriele regeling te bepalen wijze van inzien of verstrekking van gegevens. Hieronder worden in ieder geval begrepen de wijze van inzien of verstrekking, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b en d, en het tweede

lid, onderdeel e, voor zover de ontwikkelkosten daarvan zijn terugverdiend en het inzien of de verstrekking niet leidt tot extra kosten voor de Kamer.

6. De hoogte van de vergoeding, bedoeld in het vierde lid, wordt voor een bestuursorgaan vastgesteld op het bedrag dat in 2012 aan het bestuursorgaan in rekening is gebracht voor de wijze van het inzien of de verstrekking van gegevens, bedoeld in het vijfde lid, tweede volzin, die in dat jaar beschikbaar waren.

7. Indien aan het bestuursorgaan in 2012 geen bedragen in rekening zijn gebracht als bedoeld in het zesde lid, wordt de hoogte van de vergoeding vastgesteld op het bedrag dat in rekening is gebracht in het jaar volgend op het derde jaar dat deze bedragen voor het eerst in rekening zijn gebracht.

8. De hoogte van de vergoeding, bedoeld in het zesde en zevende lid, wordt jaarlijks geïndexeerd overeenkomstig de voor de rijksbegroting gehanteerde prijsbijstelling en afgerond op het naastbij gelegen gehele getal.

B (Betaaltermijn Inputfinanciering)

Aan artikel 3 wordt het volgende lid toegevoegd:

5. De vergoeding, bedoeld in artikel 50, zesde lid, van de wet wordt voldaan uiterlijk 1 november van het jaar voorafgaand aan het jaar van levering van de diensten en producten, bedoeld in artikel 2, vijfde lid, bij gebreke waarvan de vergoeding voor de levering plaatsvindt zoals vastgesteld op grond van artikel 2, eerste tot en met derde lid.

ARTIKEL III

Het Handelsregisterbesluit 2008 wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1, eerste lid, vervalt onderdeel b en worden de onderdelen c tot en met f geletterd b tot en met e.

B (weigeringsgronden bestuursverboden)

Na artikel 5, eerste lid, wordt onder vernummering van het tweede en derde lid tot derde en vierde lid een lid ingevoegd, luidende:

2. De Kamer weigert om tot inschrijving over te gaan van personen van wie bij het handelsregister gegevens zijn geregistreerd als bedoeld in artikel 41a, eerste lid:

a. voor zover het een inschrijving betreft als bestuurder of commissaris van een rechtspersoon en een ontzetting als bedoeld in artikel 29, eerste lid, onderdeel a, van de wet of de gevolgen die bij wet of in de onherroepelijk uitspraak aan de ontzetting

verbonden zijn, aan de inschrijving in de weg staan;

b. voor zover het een inschrijving betreft als bestuurder of commissaris van een stichting en een ontslag als bedoeld in artikel 29, eerste lid, onderdeel b, van de wet of de gevolgen die bij wet of in de onherroepelijk uitspraak aan het ontslag verbonden zijn, aan de inschrijving in de weg staan;

c. voor zover het een inschrijving betreft als bestuurder of commissaris als bedoeld in artikel 106b, eerste en tweede lid, van de Faillissementswet of functies die daarmee gelijkgesteld worden op grond van artikel 106d van de Faillissementswet, en een bestuursverbod als bedoeld in artikel 106b, derde lid, van de Faillissementswet, of de gevolgen die bij wet of in de onherroepelijk uitspraak aan het bestuursverbod verbonden zijn, aan de inschrijving in de weg staan.

C (inschrijving onderdelen publiekrechtelijke rechtspersonen)

Aan artikel 8 wordt het volgende lid toegevoegd:

3. In het handelsregister kan een onderdeel van de Staat der Nederlanden worden ingeschreven, dat geen onderdeel is van een ministerie of een dienstonderdeel van een ministerie, als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel c, van de wet.

D (samenstelling indicatie arbeidsverhoudingen)

Artikel 11, onderdeel a, komt te luiden:

a. een indicatie van het aantal arbeidsverhoudingen, onderverdeeld naar:
i. geslacht, en
ii. arbeidsduur, onderverdeeld naar voltijd en deeltijd, met dien verstande dat een arbeidsverhouding van ten minste twaalf uur per week als een voltijd arbeidsverhouding wordt aangemerkt.

E (samenstelling indicatie arbeidsverhoudingen)

In artikel 15, eerste lid, worden de onderdelen a en b geletterd b en c en wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

a. een indicatie van het aantal arbeidsverhoudingen, onderverdeeld naar:
i. geslacht, en
ii. arbeidsduur, onderverdeeld naar voltijd en deeltijd, met dien verstande dat een arbeidsverhouding van ten minste twaalf uur per week als een voltijd arbeidsverhouding wordt aangemerkt.

F (gegevens in Register bestuursverboden)

Na artikel 41 wordt het volgende artikel toegevoegd:

Artikel 41a

1. Over een persoon ten aanzien van wie de gegevens zijn geregistreerd, bedoeld in artikel 29, eerste lid, van de wet of artikel 106b, derde lid, van de Faillissementswet, worden bij het handelsregister de volgende gegevens opgenomen:

- a. het burgerservicenummer, bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer, indien dat aan hem is toegekend;
- b. een fiscaal identificatienummer van een ander land dan Nederland waarvan hij ingezetene is, indien dat door zijn woonstaat aan hem is toegekend;
- c. de naam;
- d. de geboortedatum;
- e. het geslacht, de geboorteplaats en het geboorteland;
- f. het adres;
- g. de datum van aanvang en beëindiging van de registratie;
- h. de naam en het door de Kamer toegekende unieke nummer, van de rechtspersonen, bedoeld in artikel 29, eerste lid, van de wet en artikel 106c, tweede lid, van de Faillissementswet;
- i. het dictum van de onherroepelijke uitspraak, bedoeld in artikel 29, eerste lid, van de wet en artikel 106b, derde lid, van de Faillissementswet, en
- j. de datum, het zaaknummer en de vindplaats van de onherroepelijke uitspraak, bedoeld in artikel 29, eerste lid, van de wet en artikel 106b, derde lid, van de Faillissementswet.

2. Tot het doen van een opgave ter inschrijving van de gegevens, bedoeld in het eerste lid, is verplicht de griffier, bedoeld in artikel 29, tweede lid, van de wet en artikel 106b, derde lid, van de Faillissementswet. Artikel 3, 4 en 5 zijn van overeenkomstige toepassing.

3. De in het eerste lid, onderdeel c, d, g en j, genoemde gegevens kunnen door eenieder worden ingezien door publicatie op een openbaar raadpleegbaar register.

G

In het opschrift van hoofdstuk 5 wordt na "andere basisregisters" ingevoegd: en administraties.

H (werkwijze indicatie arbeidsverhoudingen)

Na artikel 44 wordt het volgende artikel toegevoegd:

Artikel 44a

De gegevens uit de polisadministratie, bedoeld in artikel 16b, eerste lid, van de wet, worden eenmaal per kwartaal langs elektronische weg door het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen aan de Kamer verstrekt en dienen als basis voor de samenstelling van de indicatie van het aantal arbeidsverhoudingen die in het handelsregister wordt opgenomen.

I (Standaard afschermen woonadresgegevens)

Artikel 51 komt te luiden:

Artikel 51

1. Het adres van een natuurlijk persoon kan niet worden ingezien, behalve door bestuursorganen, als bedoeld in artikel 1:1, eerste lid, onderdeel a, van de Algemene wet bestuursrecht, advocaten, deurwaarders, notarissen en de organisaties, genoemd in artikel 53.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op het adres van een bewaarder van boeken en bescheiden, als bedoeld in artikel 24, derde lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek.

J (Lijst autorisatie zoeken op naam)

Artikel 53 komt te luiden:

Artikel 53

Als bestuursorganen of rechtspersonen met een overheidstaak, bedoeld in artikel 28, derde lid, van de wet worden aangewezen:

- a. Onze Minister van Justitie en Veiligheid ten behoeve van de taak, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de Wet controle op rechtspersonen of ten behoeve van de uitvoering van de Vreemdelingenwet 2000;
- b. een officier van justitie ten behoeve van de opsporing van strafbare feiten;
- c. de rijksbelastingdienst voor de uitvoering van zijn taken;
- d. het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen of de Sociale verzekeringsbank, bedoeld in de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, of Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid voor de uitvoering van hun bij of krachtens wet opgedragen taken;
- e. burgemeesters en wethouders voor de uitvoering van de Wet gemeentelijke schulphulpverlening, Participatiewet, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
- f. het Bureau bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur ten behoeve van het geven van een advies als bedoeld in artikel 9 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur en een bestuursorgaan als bedoeld in artikel 1:1, eerste lid, onderdeel a, van de Algemene wet bestuursrecht of rechtspersoon met een overheidstaak als bedoeld in artikel 1, onder a, van die wet, in het geval waarin hij bevoegd is tot toepassing van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur;
- g. de Autoriteit Consument en Markt voor de uitvoering van haar taken;
- h. de raad van bestuur van de Autoriteit Financiële Markten voor de uitvoering van zijn taken;
- i. Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en de colleges van burgemeester en wethouders voor hun taak, bedoeld in artikel 1.47a van de Wet kinderopvang;
- j. de Nederlandse Zorgautoriteit voor de uitvoering van haar wettelijke taken;
- k. de Inspectie gezondheidszorg en jeugd voor de uitvoering van haar wettelijke taken;

- l. de kansspelautoriteit, ten behoeve van haar taken bij de uitoefening van het verlenen van en het houden van toezicht op vergunningen voor kansspelen en de handhaving daarvan, bedoeld in artikel 33b van de Wet op de kansspelen;
- m. het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen voor de uitvoering van zijn taken, bedoeld in artikel 2, derde en vierde lid, van de Wet Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdrage;
- n. de Nederlandsche Bank voor de uitvoering van zijn wettelijke taken;
- o. de Minister van Economische Zaken en Klimaat en Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit de voor de uitvoering van zijn taken in verband met de uitvoering van de Kaderwet EZK- en LNV-subsidies;
- p. De notaris voor de uitoefening van de wettelijke werkzaamheden, bedoeld in artikel 16 van de Wet op het notarisambt.

M (lijst autorisatie inzage in Register bestuursverboden)

Na artikel 53 wordt het volgende artikel toegevoegd:

Artikel 53a

Als bestuursorgaan of rechtspersoon met een overheidstaak, als bedoeld in artikel 29, vierde lid, worden aangewezen:

- a. Onze Minister van Veiligheid en Justitie ten behoeve van de taak, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de Wet controle op rechtspersonen;
- b. de rijksbelastingdienst voor de uitvoering van zijn wettelijke taken;
- c. een officier van justitie ten behoeve van de opsporing van strafbare feiten;
- d. de raad van bestuur van de Autoriteit Financiële Markten voor de uitvoering van zijn wettelijke taken;
- e. de Autoriteit Consument en Markt voor de uitvoering van haar wettelijke taken.

ARTIKEL IV

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat,

Nota van Toelichting

1 Inleiding

In augustus 2019 is een wijziging van de Handelsregisterwet 2007 en de Wet op de Kamer van Koophandel gepubliceerd.¹ De wetswijziging had onder meer tot doel om de middelen en bevoegdheden te creëren voor de Kamer van Koophandel (hierna: de Kamer) om de kwaliteit en het functioneren van het handelsregister te versterken. Voor de inwerkingtreding van enkele van de wijzigingen in de Handelsregisterwet 2007 (hierna de wet) zijn uitvoeringsbepalingen nodig. Dit besluit bevat die bepalingen en wijzigt het Handelsregisterbesluit 2008, het Financieel besluit handelsregister 2014 en het Besluit SUWI.

Het handelsregister heeft een belangrijke functie voor de economische belangen van handel, industrie, ambacht en dienstverlening. Het handelsregister bevordert de rechtszekerheid in het economisch verkeer, wanneer de Kamer van Koophandel gegevens van algemeen feitelijke aard verstrekt omtrent de samenstelling van ondernemingen en rechtspersonen. Het handelsregister vervult voorts een rol in de gegevenshuishouding van de overheid als registratie van alle ondernemingen en rechtspersonen die in Nederland aan het economische verkeer deelnemen. Als basisregister verschaft het zekerheid over de daarin vermelde zogenaamde authentieke gegevens. Die rol is van belang voor het efficiënt functioneren van de overheid. De in 2019 vastgestelde wijzigingen van de Handelsregisterwet 2007 (hierna: de wetwijziging) versterken die functies en breiden de doelbinding uit met "de rechtshandhaving door de overheid". Er is een grondslag opgenomen voor het registreren en ten uitvoer leggen van privaatrechtelijke en strafrechtelijke bestuursverboden en de aanwijzing van instanties die gegevens mogen opvragen gerangschikt op naam van natuurlijke personen, wordt gedelegeerd naar het niveau van algemene maatregel van bestuur. Bij gelegenheid van de wetswijziging zijn ook een aantal voorzieningen getroffen die strekken tot verbeteren van de gegevenshuishouding van het handelsregister zelf. Het betreft de vervanging van het gegeven "aantal werknemers" door het gegeven "indicatie arbeidsverhoudingen", de codificatie van het stelsel van inputfinanciering voor overheidsorganisaties en de mogelijkheid voor onderdelen van publiekrechtelijke rechtspersonen om zich in te schrijven. Tot slot heeft de Tweede Kamer tijdens de behandeling van de voordracht tot de wetswijziging een motie aangenomen inzake het standaard afschermen van de woonadressen van natuurlijke personen in het handelsregister.²

Dit besluit bevat de bepalingen omtrent de bevoegdheden en werkwijze van de Kamer en de samenstelling van de gegevens in het handelsregister, die nodig zijn om de wetswijziging efficiënt tot uitvoering te brengen. Hierna volgt een toelichting op die bepalingen per onderwerp.

---

¹ Wet van 26 juni 2019 tot wijziging van de Handelsregisterwet 2007 in verband met de evaluatie van die wet, alsmede regeling van enkele andere aan het handelsregister gerelateerde onderwerpen in het Burgerlijk Wetboek, de Handelsregisterwet 2007 en de Wet op de Kamer van Koophandel, Staatsblad 2019, nr. 280.

² Kamerstukken II 2018-2019 32 637, nr. 333.

2 **Rechtszekerheid en handhaving door de overheid**

2.1 *Register bestuursverboden*

Bestuursverboden zijn verboden, die de rechter in het strafrecht en privaatrecht kan opleggen aan een persoon, om bestuurder of commissaris te zijn van een rechtspersoon. De registratie van de verboden in een register bij het handelsregister is wettelijk bepaald in artikel 29, eerste lid, van de wet en artikel 106b, derde lid van de Faillissementswet. De Kamer registreert de volgende bestuursverboden:

- De strafrechter kan de ontzetting gelasten van een bestuurder of commissaris uit zijn beroep (artikel 28, eerste lid, sub 5°, van het Wetboek van Strafrecht). De uitspraak voorziet zelf in de duur en reikwijdte van het verbod.
- Een curator of het Openbaar Ministerie kan een verbod voor de duur van maximaal vijf jaar vorderen tegen een bestuurder of commissaris die, kort samengevat, rondom of in faillissement grof nalatig is gebleken (artikelen 106a en 106b van de Faillissementswet³). Ook hier voorziet de uitspraak zelf in de duur en reikwijdte van het verbod.
- Op grond van artikel 298, eerste lid van boek 2 van het Burgerlijk Wetboek kan de rechter het ontslag uitspreken van een stichtingsbestuurder of commissaris. Naast het ontslag zelf heeft een dergelijke uitspraak ook het rechtsgevolg dat betrokkene gedurende vijf jaar geen bestuurder of commissaris van een stichting kan worden. Dit volgt niet uit de uitspraak (die voorziet alleen in het ontslag), maar uit de wet (artikel 298, derde lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek).

Bij wet is bepaald dat de griffier van de rechtbank, of in geval van hoger beroep, van het gerechtshof, de onherroepelijke uitspraak met bekwame spoed aan de Kamer aanbiedt en dat de Kamer direct overgaat tot het doorhalen van de registratie van de betrokken bestuurder. Het bestuursverbod wordt, voor de duur waarvoor het is opgelegd, geregistreerd bij het handelsregister en geplaatst op een openbare lijst (artikel 29 van de wet en artikel 106b, derde lid, van de Faillissementswet).

Dit wettelijke kader betekent naast uitschrijving ook dat de betrokken bestuurder zich niet opnieuw kan inschrijven in het handelsregister, voor zover dit volgt uit de onherroepelijke uitspraak of de wet. Op grond van artikel 39, onderdeel f, van de wet worden de bestuursverboden daarom opgenomen als nieuwe categorie weigeringsgronden in artikel 5 van het Handelsregisterbesluit 2008 (artikel III, onderdeel B). De Kamer weigert aanvragen tot inschrijving in het handelsregister, als een geldend bestuursverbod daaraan in de weg staat. Het betreft een objectieve grond, namelijk een onherroepelijk rechterlijk oordeel, waarin de Kamer geen discretionaire bevoegdheid heeft. De weigeringsgronden gelden per type bestuursverbod en variëren in reikwijdte, al naar gelang welk bestuursverbod het betreft:

- Bij de ontzetting uit het beroep van een bestuurder dan wel een commissaris van een rechtspersoon, opgelegd in een strafrechtelijke procedure (artikel 28, eerste lid, sub 5° juncto artikel 349 van het Wetboek van Strafrecht), voorziet de uitspraak zelf in de duur en reikwijdte van het verbod. In dat geval is de uitspraak leidend voor de duur en reikwijdte van de weigeringsgrond voor inschrijving als bestuurder dan wel commissaris van een rechtspersoon (artikel 5, tweede lid, onderdeel a).
- De uitspraak inzake het ontslag van een stichtingsfunctionaris op de voet van artikel 298, eerste lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek heeft naast het ontslag zelf ook het rechtsgevolg dat betrokkene gedurende vijf jaar geen bestuurder of commissaris van een stichting kan worden (artikel 298, derde en vijfde lid, van

---

³ Vastgesteld via de Wet civielrechtelijk bestuursverbod, Staatsblad 2016, 153.

Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek). De weigeringsgrond strekt zich dus uit over de hernieuwde inschrijving als bestuurder of commissaris van een stichting, gedurende deze periode (artikel 5, tweede lid, onderdeel b).

- Het bestuursverbod op grond van de Faillissementswet geldt voor de duur van maximaal vijf jaar, of zoveel korter als de rechter heeft bepaald en betreft een bestuurder of commissaris (artikel 106a van de Faillissementswet) of zij die daarmee op grond van die wet gelijkgesteld zijn (artikel 106d van de Faillissementswet). Het verbod komt derhalve met dezelfde reikwijdte terug als weigeringsgrond voor inschrijving in het handelsregister Artikel 5, tweede lid, onderdeel c).

Op grond van artikel 29, derde en vierde lid, van de wet geeft dit besluit nadere uitwerking in het Handelsregisterbesluit 2008 aan de wijze van registreren van de bestuursverboden, namelijk welke gegevens de Kamer registreert in relatie tot het bestuursverbod en wie deze gegevens mag inzien.

Allereerst zijn in artikel 41a, eerste lid, de gegevens opgesomd, die de Kamer samen met de uitspraak, houdende het bestuursverbod, registreert (artikel III, onderdeel F). Dit zijn de gegevens die de Kamer nodig heeft enerzijds voor de effectieve uitschrijving van de betrokken persoon uit alle functies en rechtspersonen die onder de reikwijdte van een verbod vallen, en anderzijds om de hierna genoemde aangewezen diensten te kunnen faciliteren in hun controle- of toezichtstaak. Het betreft gegevens waarmee de Kamer de betrokken bestuurder kan identificeren, de gegevens over de in de uitspraak betrokken rechtspersonen, alsmede de uitspraak zelf. Ook het burgerservicenummer of, in voorkomende gevallen, het fiscale identificatienummer, uitgegeven door een ander land van de betrokken bestuurder is aangewezen als te registreren gegeven. De Kamer heeft het nummer nodig om het risico op persoonsverwisseling bij de registratie van het bestuursverbod zo goed mogelijk te voorkomen. De gevolgen van registratie van een bestuursverbod en consequente uitschrijving van die persoon uit alle relevante functies kunnen immers aanzienlijk zijn. Het is van belang dat de Kamer die taak zorgvuldig kan uitvoeren.

De griffier op wie de verplichting rust om de uitspraak aan de Kamer toe te zenden, is tevens verplicht om opgave te doen van de opgesomde gegevens (artikel 41a, tweede lid). Artikel 18, zesde lid, van de wet vormt de grondslag voor het opleggen van de verplichting tot opgave. De ratio voor die verplichting is de volgende. De griffier biedt op basis van de wettelijke bepalingen de originele uitspraak aan bij de Kamer. Hoewel de griffier deze niet heeft geanonimiseerd, zal de uitspraak gewoonlijk niet alle gegevens vermelden, die de Kamer in het register moet registreren. De ontbrekende gegevens heeft de griffier wel tot zijn beschikking in het dossier bij de uitspraak. De verplichting van artikel 41a, tweede lid, vormt de grondslag voor de griffier om die gegevens samen met de uitspraak aan te leveren. Anderzijds geldt voor sommige gegevens ook het belang dat de Kamer deze kan registreren zonder deze zelf te moeten deduceren uit de uitspraak. Het betreft bijvoorbeeld het dictum van de uitspraak en de daarin opgenomen voorwaarden die de rechter eventueel aan de geldigheid van het bestuursverbod heeft verbonden.

Het doel van het register van bestuursverboden is de kenbaarheid van de geldende verboden ten behoeve van de effectieve handhaving daarvan. Die transparantie zorgt ervoor dat de Kamer, maar ook de notaris kan nazoeken aan wie en voor hoe lang een bestuursverbod opgelegd is. Alleen op die wijze kan immers worden voorkomen dat iemand met een bestuursverbod, zich weer als bestuurder of commissaris bij een ander bedrijf laat benoemen en inschrijven. De raadpleegbaarheid voor het brede publiek biedt

meer inzicht in eventuele bestuursverboden tegen personen die in het zakelijk verkeer optreden zonder formeel bestuurder van de rechtspersoon te zijn. Dit kan wijzen op het optreden als feitelijk bestuurder, wat met een bestuursverbod niet is toegestaan, maar niet tot uitdrukking komt in het handelsregister. Het feit dat het register bestuursverboden openbaar en doorzoekbaar is, draagt bij aan de beoogde werking van de opgelegde sanctie. De Kamer stelt daarom een openbaar raadpleegbare lijst beschikbaar voor inzage. Niet alle geregistreerde gegevens zijn noodzakelijk om derden in staat te stellen de betrokken bestuurder te identificeren. Op de lijst vermeldt de Kamer daarom alleen de naam en de geboortedatum van de betrokken persoon. Deze gegevens publiceert de Kamer samen met de datum van de aanvang en het einde van de registratie, en de datum, het zaaknummer en de vindplaats van de onherroepelijke uitspraak.

De in artikel 41a, eerste lid, bedoelde gegevens zijn wel beschikbaar voor de nader te noemen toezichthouders. In de memorie van toelichting bij de voordracht voor de wetwijziging wordt uiteengezet dat bepaalde toezichthouders omwille van de rechtshandhaving alle geregistreerde gegevens moeten kunnen raadplegen.⁴ Op grond van artikel 29, vierde lid, van de wet worden die toezichthouders in het Handelsregisterbesluit aangewezen. Die toezichthouders mogen de gegevens uit het register blijven raadplegen ten behoeve van hun taken, ook nadat het bestuursverbod is beëindigd. In artikel 53a zijn de autoriteiten aangewezen die toezicht houden op de naleving van het bestuursverbod, zoals Justis, de Belastingdienst, het Openbaar Ministerie, de Autoriteit Consument en Markt en de Autoriteit Financiële Markten.

2.2 Lijst autorisatie om te mogen zoeken op natuurlijke personen

Voor de wetwijziging, bedoeld in de inleiding, bevatte artikel 28, derde lid, van de wet de lijst van bestuursorganen en rechtspersonen met een overheidstaak die de Kamer mogen vragen om gegevens over de samenstelling van ondernemingen en rechtspersonen, gerangschikt naar natuurlijke personen. Toevoeging van nieuwe instanties aan die lijst kon alleen door middel van een wetwijziging. Dit betekende een langdurig proces, terwijl de behoefte om een bestuursorgaan aan de lijst van de geautoriseerde instanties toe te voegen vaak een zekere urgentie met zich meebrengt. Het gewijzigde artikel 28, derde lid, van de wet delegeert de bevoegdheid om instanties aan te wijzen naar het niveau van een algemene maatregel van bestuur. Deze lijst wordt vastgesteld in artikel 53 van het Handelsregisterbesluit 2008 (artikel III, onderdeel J).

Zoals ook al de werkwijze was bij het samenstellen van de oorspronkelijke lijst in de wet, kunnen slechts bepaalde instanties worden aangewezen, namelijk bestuursorganen, bedoeld in de Algemene wet bestuursrecht, en rechtspersonen met een overheidstaak als bedoeld in artikel 1, onderdeel a, van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur. Ingevolge de privacyregelgeving geldt voorts dat de behoefte van de instantie om te zoeken op gegevens gerangschikt naar natuurlijke personen, voortvloeit uit een wettelijke taak of bevoegdheid. Die taken worden in de aanwijzing benoemd. Tot slot dient bij de aanwijzing zorgvuldig te zijn beoordeeld of een eventuele toevoeging aan de lijst met geautoriseerde instanties gerechtvaardigd is, zowel vanuit het oogpunt van de goede vervulling van hun wettelijke taken of bevoegdheden als vanuit het oogpunt van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

---

⁴ Kamerstukken II 2015/16, 2016–2017, 34 687, nr. 3; zie ook Kamerstukken II 2015/16, 34 011, D, p. 2 en 3).

De lijst van aangewezen instanties in artikel 53 is als volgt samengesteld. Allereerst zijn de instanties aangewezen, die in de wet ook al waren aangewezen (onderdelen a tot en met i). Voor deze instanties is geen nieuwe afweging gemaakt. Deze afweging is bij de totstandkoming van hun aanwijzing in de wet al gedaan.

Dan zijn er drie instanties aangewezen, waarvoor de regering al een voordracht tot wijziging van de wettelijke lijst heeft gedaan en welke wijziging tot wet verheven is. Het betreft de aanwijzing van de kansspelautoriteit, de Nationale Zorgautoriteit en de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (artikel 53, onderdelen j, k en l).

De kansspelautoriteit, bedoeld in artikel 33 van de Wet op de kansspelen, is toegevoegd voor de uitvoering van haar taken, bedoeld in artikel 33b van diezelfde wet. De autoriteit wordt toegevoegd aan de lijst van artikel 28, derde lid van de wet op grond van artikel VII van de Wet van 20 februari 2019 tot wijziging van de Wet op de kansspelen, de Wet op de kansspelbelasting en enkele andere wetten in verband met het organiseren van kansspelen op afstand.⁵ Het gebruik van de gegevens is voor de kansspelautoriteit noodzakelijk bij de voorbereiding van besluiten op aanvragen tot het verlenen van een kansspelvergunning en van besluiten tot schorsing of intrekking van die vergunningen. Voor de beoordeling van de betrouwbaarheid van kansspelaanbieders is van belang de betrouwbaarheid van de bij die onderneming of rechtspersoon betrokken natuurlijke personen. Wanneer de kansspelautoriteit beschikt over de gerangschikte gegevens uit het register, kan zij bijvoorbeeld achterhalen of de bestuurder van een recent opgerichte rechtspersoon of onderneming, ten aanzien waarvan op zichzelf niets ten nadele bekend is, eerder bestuurder is geweest van een reeks gefailleerde ondernemingen of nog steeds bestuurder is van andere ondernemingen, ten aanzien waarvan wel gegevens ten nadele bekend zijn. Ook wanneer zich na verloop van tijd nieuwe bestuurders aandienen, kan het van belang zijn om na te gaan of deze betrokken zijn of zijn geweest bij gefailleerde of malafide andere bedrijven, waaruit een mogelijk verhoogd risico op misbruik kan blijken. De op persoon gerangschikte gegevens uit het handelsregister zijn daarom eveneens van belang voor het door de kansspelautoriteit uit te oefenen toezicht op naleving van het bepaalde bij of krachtens de Wet op de kansspelen en de handhaving daarvan.

De Nederlandse Zorgautoriteit en de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd worden toegevoegd middels artikel XVB van de Aanpassingswet Wet toetreding zorgaanbieders.⁶ Zij maken in het kader van hun toezichtonderzoeken al gebruik van de mogelijkheid om in de gegevensbestanden van de Kamer te zoeken op ondernemingen. Hierdoor kunnen zij echter alleen een beeld krijgen van ondernemingen die binnen het handelsregister aan elkaar gerelateerd zijn. Voor de onderzoeken van de twee toezichthouders is het van belang dat ook de mogelijkheid bestaat om op natuurlijke personen te zoeken binnen de gegevensbestanden van de Kamer. Uit eerdere toezichtonderzoeken is ten eerste de behoefte gebleken om op eenvoudige wijze binnen een lopend onderzoek alle betrokken organisaties in kaart te brengen. Gedurende een toezichtonderzoek kan het voorkomen dat één van de betrokkenen meerdere bedrijfjes op naam heeft staan die voor het onderzoek relevant zijn of waarbij dezelfde toezichtvragen kunnen worden gesteld. Ten tweede bestaat de behoefte om personen die in verband zijn gebracht met eerdere onregelmatigheden in de toekomst te kunnen blijven volgen, mede in verband met een mogelijke voortzetting van de gewraakte praktijken bij een andere of nieuw opgerichte onderneming.

Tot slot zijn in de lijst van artikel 53 een aantal nieuwe instanties toegevoegd. Het betreft het Landelijke Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO), De Nederlandsche Bank (DNB), de Minister van Economische Zaken en Klimaat, de Minister van Landbouw, Natuur

---

⁵ Staatsblad 2019, 127.

⁶ Staatsblad 2020, 181.

en Voedselkwaliteit en tot slot de categorie notarissen. Hierna volgt per instantie een motivering voor opname in de lijst.

Het LBIO is een zelfstandig bestuursorgaan, ingesteld in de Wet Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen. Het krijgt de toegang tot de op naam gerangschikte gegevens ten behoeve van zijn taken omtrent de borging van de betaling van kinderalimentatie, hetgeen van belang is voor het goed kunnen opgroeien en leren van kinderen. Wanneer er geen inkomstenbron bekend is, zoekt het LBIO contact met de alimentatieplichtige en tracht tot een betalingsregeling te komen. Wanneer de alimentatieplichtige echter blijft volharden in niet of te weinig betalen, kan het LBIO een uitgebreid verhaalsonderzoek starten. Door het toenemend aantal mensen dat werkzaam is als zelfstandige zonder personeel (zzp), in plaats van loondienst, groeit ook de behoefte bij het LBIO om toegang te hebben tot de gegevens uit het handelsregister gerangschikt op naam. Daardoor wordt het makkelijker om gelden te innen bij onderhoudsplichtigen met een eigen bedrijf. Het LBIO vraagt in onderzoek informatie op bij diverse instanties op naam van de onderhoudsplichtige (artikel 23 van de Wet Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen). Op basis van het artikel 28, eerste lid, van de wet was het LBIO al bevoegd om het BSN van geregistreerde natuurlijke personen in te zien.

De Nederlandsche Bank (DNB) is een zelfstandig bestuursorgaan met onder andere de wettelijke taak om toezicht te houden op financiële ondernemingen. DNB toetst beleidsbepalers en commissarissen van die ondernemingen op geschiktheid en betrouwbaarheid. De redenen om DNB toe te voegen zijn dezelfde als voor de Autoriteit Financiële Markten, die deze bevoegdheid al heeft sinds inwerkingtreding van de wet. Bij haar taken is het van belang om kennis te hebben van vennootschapsstructuren waarbij eenzelfde persoon betrokken is en van de functies die eenzelfde persoon heeft of heeft gehad bij verschillende ondernemingen. In het handelsregister kan DNB die kennis tot nu toe alleen vergaren door het raadplegen van gegevens omtrent vennootschappen. Het leggen van dwarsverbanden tussen verschillende ondernemingen, welke dwarsverbanden ontstaan door betrokkenheid van eenzelfde persoon, is bewerkelijk en sommige dwarsverbanden worden bij deze wijze van zoeken onvoldoende inzichtelijk. DNB heeft derhalve voor de doelmatige uitvoering van haar wettelijke taken een direct belang bij het ontvangen van gegevens uit het handelsregister gerangschikt naar natuurlijke personen.

De Ministers van Economische Zaken en Klimaat en van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit wordt deze bevoegdheid gegeven voor de uitvoering van hun taken in verband met de uitvoering van de Kaderwet EZ-subsidies. Op basis van deze wet worden onder andere de Europese stelsels voor landbouwsubsidies en structuurfondsen uitgevoerd. Ook een aantal van de regelingen uit het noodpakket economie en banen, dat het kabinet heeft vastgesteld ter bestrijding van de gevolgen van de coronacrisis, steunt op deze wet. Het is van belang om te kunnen zoeken op naam voor een gerichte controle op de naleving van subsidievoorwaarden en ter bestrijding van subsidiefraude in het bijzonder. Bij de beoordeling van een subsidieaanvraag kon eerder niet worden nagegaan of een persoon die eerder betrokken is geweest bij subsidiefraude, niet opnieuw een subsidieaanvraag indient op naam van een andere onderneming. Dit kan wel een reden zijn om extra controles uit te voeren of de aanvraag preventief te weigeren op grond van artikel 4:35 Algemene wet bestuursrecht. De bevoegdheid strekt ook tot uitvoering van specifieke Europese controleverplichtingen inzake de rechtstreekse betaling aan landbouwers.⁷ In dat verband moet controle worden uitgevoerd of de steunaanvragers die actief landbouwer zijn (geregistreerd onder een KvK-nummer), ook nog indirect of direct verbonden zijn met een uitgesloten bedrijf (via gehele eigendom of meerderheidsbelang).

---

⁷ Artikel 9, tweede lid, van Verordening (EU) nr. 1307/2013.

Notarissen vervullen een wettelijke taak bijvoorbeeld bij het oprichten van rechtspersonen, de overdracht en levering van onroerende zaken of het afgeven van een verklaring van erfrecht. Art 21 lid 2 van de Wet op het notarisambt verplicht de notaris zijn dienst te weigeren wanneer naar zijn redelijke overtuiging of vermoeden de werkzaamheid die van hem verlangd wordt, leidt tot strijd met het recht of de openbare orde, wanneer zijn medewerking wordt verlangd bij handelingen die kennelijk een ongeoorloofd doel of gevolg hebben of wanneer hij andere gegronde redenen voor weigering heeft. Dit betekent kortweg dat een notaris bij gerede twijfel aan de goede bedoelingen van zijn cliënt verplicht is zijn diensten te weigeren, althans zich eerst door nader onderzoek dient te overtuigen van het geoorloofde karakter ervan. Dit nadere onderzoek is zeer gediend met de mogelijkheid van de notaris om gegevens uit het handelsregister gerangschikt naar natuurlijke personen te kunnen ontvangen. Uit deze informatie kunnen dwarsverbanden blijken, zoals bij welke andere rechtspersonen, de cliënt betrokken is. Cliënten die niets goeds in de zin hebben, proberen lastige vragen uit de weg te gaan door hun opdrachten over vele verschillende notarissen uit te spreiden, zodat iedere notaris alleen zicht heeft op een individuele opdracht en geen van hen zicht heeft op het totaal van het netwerk van ondernemingen en onderlinge dwarsverbanden, zodat mogelijke risico's op misbruik van rechtspersonen buiten het zicht kunnen blijven. Dit kan worden tegengegaan door de notaris de mogelijkheid te geven om op naam van de natuurlijke persoon te zoeken in het handelsregister.

2.3 Standaard afschermen woonadresgegevens

In dit besluit is een voorziening getroffen op basis waarvan de Kamer de woonadresgegevens van natuurlijke personen, die in het handelsregister zijn opgenomen, voortaan standaard afschermt (artikel III, onderdeel i). Aanleiding voor deze wijziging is het besluit van de Staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat dat zij de woonadressen van alle natuurlijke personen, die in het handelsregister voorkomen wil afschermen. Dit past in de gedachte dat de privacy van andere natuurlijke personen in het handelsregister evenzeer moeten worden beschermd, en dat zo hun gevoel van veiligheid kan worden vergroot (zie verder paragraaf 5.3). Het besluit werd genomen in reactie op een met algemene stemmen aangenomen motie,⁸ waarin de Tweede Kamer de regering verzoekt de woonadressen van eigenaren (eenmanszaken), maten (maatschappen), en vennoten (vof's en cv's) standaard af te schermen.

Adresgegevens in het handelsregister zijn in principe openbaar. Rechtszekerheid en eerlijk handelsverkeer vergen dat derden kunnen zien waar zij een onderneming of rechtspersoon kunnen vinden. Artikel 23 van de wet biedt een grondslag voor het maken van uitzonderingen op dit algemene beginsel ten behoeve van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de personen die in het handelsregister staan ingeschreven. Op basis van dit artikel verstrekte de Kamer voorheen geen gegevens over de woonadressen van bepaalde ingeschreven functionarissen. De privéadressen van bestuurders en andere functionarissen van rechtspersonen zijn afgeschermd om te voorkomen dat de adresgegevens van deze personen worden misbruikt. Deze uitzondering strekte zich echter niet uit over de woonadressen van functionarissen van een informele vereniging. De woonadressen van eigenaren van eenmanszaken, vennoten van personenvennootschappen en bestuurders van Verenigingen van Eigenaars bleven openbaar. De reden hiervoor was dat de informele vereniging gekenmerkt wordt door een hoofdelijke verbondenheid van de bestuurders, net als dat genoemde eigenaren, vennoten en bestuurders van een vereniging

---

⁸ Motie Amhaouch/Wörsdörffer van 8 november 2018, kamerstukken 2018-2019, 32 637, nr. 333.

van eigenaars persoonlijk aansprakelijk zijn voor de verplichtingen van de onderneming respectievelijk vereniging, en fysiek moeten kunnen worden getraceerd.

Met dit besluit is de uitzondering van artikel 51, eerste lid, van het Handelsregisterbesluit 2008 uitgebreid. Voortaan schermt de Kamer de woonadresgegevens van alle natuurlijke personen af. Het adres van de vestiging blijft zichtbaar in het handelsregister, ook als dat gelijk is aan het woonadres van de ondernemer. De openbaarheid van het vestigingsadres bevordert de rechtszekerheid van derden in het economisch verkeer, terwijl een ondernemer de keuze heeft om zijn bedrijf op een ander adres te vestigen dan zijn woonadres. Hier blijft het belang van rechtszekerheid prevaleren boven de privacy.

De afscherming is niet absoluut. In die specifieke gevallen waarin een bestuurder persoonlijk aansprakelijk wordt gesteld, blijft de behoefte tot inzage bestaan. De bestaande uitzonderingen op het afschermen in het oorspronkelijke artikel 51 worden daarom gecontinueerd. Advocaten, deurwaarders, notarissen, bestuursorganen, genoemd in artikel 1:1, eerste lid, onderdeel a, van de Algemene wet bestuursrecht, en de organisaties die krachtens artikel 53 bevoegd zijn om te zoeken in het register naar natuurlijke personen, mogen de gegevens wel inzien. Deze partijen hebben een gerechtvaardigd belang de woonadressen van de functionarissen te kennen om hun publieke taken te kunnen uitvoeren.

3 Kwaliteit en functioneren van het handelsregister

3.1 *Indicatie arbeidsverhoudingen*

In het Handelsregisterbesluit 2008 is geregeld welke algemene gegevens over een onderneming in het handelsregister worden opgenomen. Daartoe behoort ook het aantal werknemers dat een onderneming in dienst heeft. Het inzicht in het aantal werknemers is relevante informatie over de samenstelling van ondernemingen voor bedrijven bij het zaken doen en voor bijvoorbeeld provincies en gemeenten in verband met ruimtelijke planning, arbeidsbemiddeling, ontwikkeling van verkeers- en vervoersbeleid en mobiliteitsmaatregelen, en de planning van bedrijfs- en kantorenlocaties.

In de wetwijziging wordt het uitgangspunt van de opgave door de onderneming van het aantal werkzame personen verlaten, en vervangen door de indicatie van het aantal arbeidsverhoudingen. De reikwijdte van de maatregel wordt daarnaast uitgebreid naar ondernemingen én rechtspersonen. Het gegeven "indicatie arbeidsverhoudingen" is gedefinieerd als een indicatie van het aantal werknemers als bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4 van de Wet op de loonbelasting 1964 en artikel 1, onderdeel o, van de Wet financiering sociale verzekeringen, die in dienstbetrekking staan tot een onderneming of rechtspersoon (artikel 1, onderdeel p (nieuw), van de wet).

In artikel 11, onderdeel a, en het nieuwe onderdeel a van artikel 15, eerste lid van het Handelsregisterbesluit 2008 is de samenstelling van de indicatie opgenomen voor een onderneming, respectievelijk een rechtspersoon (artikel III, onderdelen D en E). Conform artikel 16b, eerste lid, van de wet bevat de indicatie van het aantal arbeidsverhoudingen een aanduiding van de verhouding naar in ieder geval geslacht en arbeidsduur.

In de begripsomschrijving van het aantal werkzame personen werd een grens gelegd bij het ten minste vijftien uur per week werkzaam zijn. Het CBS hanteert het meer dan vier uur per maand werken als criterium om te bepalen of er sprake is van een baan, en de grens van twaalf uur per week voor het maken van een onderscheid tussen een deeltijd en een voltijd dienstverband. Conform de werkwijze van het CBS en het advies van de Gebruikersraad Handelsregister wordt in artikel 11, onderdeel a, vastgelegd dat bij een

dienstverband van minder dan twaalf uur per week sprake is van een deeltijd dienstverband.

De delegatiebepaling van artikel 16b, eerste lid, van de wet laat met de woorden *in ieder geval*, ruimte voor eventuele nadere specificatie van de indicatie, maar daar wordt in het onderhavige besluit geen gebruik van gemaakt. De indicatie zal in de toekomst mogelijk een specificatie omvatten van het aantal arbeidsverhoudingen per vestiging. Omdat er in de polisadministratie geen uitsplitsing plaatsvindt van het aantal arbeidsverhoudingen naar vestigingen van dezelfde onderneming of rechtspersoon, kan deze specificatie nog niet worden gerealiseerd. Ondernemingen of rechtspersonen die beschikken over meerdere vestigingen, kunnen om die reden aanvullende vragen van de overheid ontvangen over de verdeling van het aantal arbeidsverhoudingen over de vestigingen, indien deze lokale informatie voor afnemers van gegevens uit het handelsregister van belang. De verkrijging van deze gegevens kan overigens efficiënt verlopen gezien de omvang van de doelgroep en het feit dat deze doelgroep goed af te bakenen is. Deze gegevens worden niet in het handelsregister opgenomen.

Het gegeven komt in het handelsregister zonder inschakeling van ondernemingen en rechtspersonen. De gegevens uit de polisadministratie van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV) dienen als basis voor het samenstellen van de indicatie van het aantal arbeidsverhoudingen (artikel 16b, eerste lid, van de wet). Het betreft een globale aanwijzing over de omvang van een personeelsbestand, het gaat nadrukkelijk niet om gegevens van individuele werknemers. Het UWV levert de gegevens over de indicatie zodanig aan bij de Kamer dat deze niet herleidbaar zijn naar natuurlijke personen. Het UWV levert de gegevens op grond van artikel 44a van het Handelsregisterbesluit 2008 eenmaal per kwartaal langs elektronische weg aan bij de Kamer (artikel III, onderdeel G). De bevoegdheid van het UWV om die gegevens te verstrekken, wordt in het Besluit SUWI opgenomen (Artikel I).

Door de gebruikte methodiek zal de indicatie niet altijd het exacte aantal arbeidsverhoudingen weergeven, maar een benadering zijn op basis van de beschikbare gegevens. Het UWV levert de gegevens uit de polisadministratie periodiek aan. De indicatie in het handelsregister zal dus doorgaans niet de actuele situatie weergeven van het aantal arbeidsverhoudingen. Het is een weergave van het aantal arbeidsverhoudingen op het tijdstip van de laatste levering. De wijzigingen die inhoudingsplichtigen nadien, door middel van een loonaangifte, hebben doorgegeven, worden eerst zichtbaar bij de daaropvolgende levering.

Er zijn op dit moment nog enkele beperkingen aan de nieuwe methodiek. Afhankelijk van de vraagstelling van een afnemer zijn in een aantal gevallen aanvullende gegevensbronnen nodig van bijvoorbeeld het CBS. Dat is mogelijk relevant in situaties waarin niet bij alle medewerkers sprake is van een arbeidsverhouding, zoals bij meewerkende gezinsleden. Ook zijn gegevens van eenmanszaken, voor zover dit zelfstandigen zonder personeel zijn, niet opgenomen in de polisadministratie. Gegevens hierover zullen dus apart moeten worden verzameld. De aldus, los van de polisadministratie, verzamelde gegevens worden echter niet in het handelsregister opgenomen.

3.2 *Inputfinanciering*

Artikel 50, zesde lid, van de wet bevat een grondslag voor het zogenaamde stelsel van inputfinanciering voor overheidsorganen. Het doel van inputfinanciering is dat het gebruik

door overheidsorganen uit algemene middelen wordt bekostigd, en niet langer plaatsvindt door facturering van het gebruik door afzonderlijke afnemers. Dit draagt bij aan een effectieve overheid, en uiteindelijk aan de verlichting van administratieve lasten. Betaling middels een abonnement leidt, anders dan bij betalen per gebruik, tot een efficiëntere bekostiging van de elektronische raadpleging van het handelsregister door overheidsorganisaties en stimuleert het gebruik van elektronische informatieproducten door de overheid.

De systematiek van inputfinanciering is in een tweejarige pilot getest (2012–2013) om ervaring op te doen met de werking en eventueel verbeteringen aan te brengen. In overleg met de Gebruikersraad Handelsregister is medio 2013 besloten om, gezien de positieve ervaringen tijdens de pilot en de wens van alle betrokkenen om over te gaan op inputfinanciering, en de systematiek definitief in te voeren aansluitend op de pilotperiode.

Op basis van de wettelijke grondslag worden de lopende afspraken over inputfinanciering gecodificeerd in een vijftal nieuwe leden in artikel 2 van het Financieel besluit handelsregister 2014 (Artikel II, onderdeel A). Zij hebben betrekking op “de bestuursorganen door wie, de gevallen waarin, en de voorwaarden waaronder de vergoeding voor de inzage van of de verstrekking van gegevens door middel van een abonnement wordt voldaan” (artikel 50, zesde lid, van de wet).

De bestuursorganen door wie gebruik kan worden gemaakt van het systeem van inputfinanciering zijn beperkt tot bestuursorganen als bedoeld in artikel 1:1, eerste lid, onderdeel a, van de Algemene wet bestuursrecht (de a-organen), die bij de vervulling van hun taak informatie over een onderneming of rechtspersoon nodig hebben. De ratio hiervan is dat deze kring van bestuursorganen op grond van artikel 30, eerste lid, van de wet verplicht is van het handelsregister gebruik te maken. De bestuursorganen die over inputfinanciering afspraken hebben gemaakt in de Gebruikersraad Handelsregister behoren tot deze kring van bestuursorganen. Tot de huidige deelnemers behoren onder meer ministeries en door afspraken met het Interprovinciaal Overleg en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten, alle provincies en gemeenten. Het betrokken bestuursorgaan moet bij de Kamer aangeven dat zij gebruik wil maken van betaling door middel van een abonnement. Dit laatst geldt overigens alleen voor nieuwe deelnemers aan het systeem van inputfinanciering, omdat de huidige deelnemers zich reeds hebben verbonden aan deelname aan het systeem van inputfinanciering en dit dus kenbaar hebben gemaakt. Afhankelijk van toekomstige ontwikkelingen kan de kring van bestuursorganen op grond van artikel 50, zesde lid, van de wet verder worden uitgebreid.

Inputfinanciering kan gezien worden als een bijzondere abonnementsvorm voor de bedoelde bestuursorganen. De producten die onder het abonnement vallen, worden bij ministeriële regeling aangewezen (artikel 2, vijfde lid). Deze zullen in ieder geval omvatten de door de Kamer geleverde gestandaardiseerde elektronische informatieproducten. Het moet gaan om elektronische informatieproducten, waarvan de ontwikkelkosten zijn terugverdiend en waarvan het inzien of de verstrekking niet leidt tot extra kosten voor de Kamer.

De huidige deelnemers aan het systeem van inputfinanciering hebben afgesproken dat voor het abonnement een vast tarief in rekening worden gebracht. Daarbij is uitgegaan van de afname van de betrokken bestuursorganen in 2012 van gestandaardiseerde elektronische informatieproducten die in dat jaar beschikbaar waren. Dit regime is gecodificeerd in het nieuwe zesde lid van artikel 2. Mocht een a-orgaan willen deelnemen aan het systeem van inputfinanciering, maar dit bestuursorgaan nam in 2012 nog geen producten af (omdat er sprake is van een nieuw bestuursorgaan), dan zal het tarief worden

bepaald op basis van afname in het jaar na de eerste drie jaar (derhalve in het vierde jaar) dat dit bestuursorgaan wel producten ging afnemen (art 2, zevende lid). Dat geldt niet voor nieuwe bestuursorganen, ontstaan als gevolg van de splitsing van bestaande bestuursorganen (bijvoorbeeld bij een departementale herindeling). Deze bestuursorganen moeten met de Kamer en onderling tot een verdeelsleutel komen.

Het bovenstaande systeem fixeert de financiële verplichtingen die voortvloeien uit het systeem van inputfinanciering (behoudens prijsbijstelling). Inherent aan dit systeem is dat een wijziging in gebruik niet leidt tot een verhoging of verlaging van de te betalen vergoedingen. Dit is evenmin het geval als er een wijziging optreedt in de informatieproducten die onder inputfinanciering vallen.

In artikel 3 van het Financieel besluit handelsregister 2014 is opgenomen dat betaling uiterlijk op 1 november van het jaar dat voorafgaat aan het jaar van levering van de producten, door de Kamer moet zijn ontvangen (artikel I, onderdeel B). Voor de huidige deelnemers aan het systeem van inputfinanciering loopt deze betaling aan de Kamer doorgaans via de begroting van het Ministerie van Economische Zaken en Klimaat. Voor die deelnemers is verzekerd dat de betaling op 1 november wordt ontvangen. Hierin komt geen verandering als gevolg van dit besluit.

3.3 Registratie onderdelen bestuurlijke rechtspersonen

Rechtspersonen die worden ingeschreven, krijgen van de Kamer een Rechtspersonen Samenwerkingsverbanden Informatie Nummer (RSIN) toegewezen. Aan de activiteit van een rechtspersoon wordt een KvK-nummer toegekend. Deze nummers zijn in (vooral het digitale) handelsverkeer steeds vaker een vereiste om handelingen in de privaatrechtelijke sfeer te kunnen verrichten als organisatie (handelingen zoals het afsluiten van busabbonnementen voor eigen werknemers of het aanvragen van elektronische toegangsmiddelen). Publiekrechtelijk ingestelde rechtspersonen bestaan vaak uit een groot aantal onderdelen, die in aanzienlijke mate zelfstandig optreden in het verkeer. Het gebrek aan een eigenstandige inschrijving bij het handelsregister en het ontbreken van een daarmee samenhangend uniek nummer leidt ertoe dat deze onderdelen beperkt worden in hun handelen.⁹ Op grond van artikel 6, vijfde lid, van de wet kan bij algemene maatregel van bestuur worden bepaald dat ook deze onderdelen van een publiekrechtelijke rechtspersoon kunnen worden ingeschreven in het handelsregister, ondanks het ontbreken van een eigenstandige rechtspersoonlijkheid.

De grondslag is in twee opzichten facultatief van aard. In de eerste plaats heeft deze bepaling alleen effect, indien bij algemene maatregel van bestuur is bepaald dat onderdelen van een publiekrechtelijke rechtspersoon kunnen worden ingeschreven in het handelsregister. Ten tweede rust op deze onderdelen van publiekrechtelijke rechtspersonen geen verplichting om tot inschrijving over te gaan.

Om tegemoet te komen aan de wens van verschillende instanties wordt in artikel 8 de mogelijkheid tot inschrijving opgenomen voor onderdelen van de Staat der Nederlanden. Het gaat daarbij om die onderdelen van de Staat die nog niet kunnen worden ingeschreven in het handelsregister, te weten de ministeries of dienstonderdelen, bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel c, van de wet, alsmede de onderdelen van die organisaties, omdat die door het ministerie of de baten-lastendienst gefaciliteerd kunnen worden.

---

⁹ Kamerstukken II, 2016/17, 34 687, nr. 3, p. 15, 16 en 20.

De in artikel 8, derde lid, ontstane mogelijkheid tot inschrijven is derhalve bedoeld voor de Hoge Colleges van Staat, het Kabinet van de Koning en onderdelen van rechterlijke macht, zoals rechtbanken en gerechtshoven. Deze maken onderdeel uit van de publiekrechtelijke rechtspersoon de Staat, maar zijn geen ministerie of baten-lastendienst, noch kunnen zij door deze gefaciliteerd worden. Mocht in de toekomst blijken dat deze problematiek zich ook voordoet bij andere publiekrechtelijke rechtspersonen dan de Staat, dan zal worden bezien of deze bepaling moet worden verbreed tot vergelijkbare onderdelen van die publiekrechtelijke rechtspersonen.

4 Regeldruk

De wijzigingen in dit besluit hebben voor burgers en bedrijven slechts in beperkte mate gevolgen voor de regeldruk of administratieve lasten. De wijzigingen omtrent de inschrijving van onderdelen van publiekrechtelijke rechtspersonen en inputfinanciering hebben gevolgen voor overheidsorganen en geen directe effecten voor bedrijven of burgers.

Het register bestuursverboden, de lijst autorisatie zoeken op naam en de voorziening voor het standaard afschermen van woonadresgegevens hebben vooral effect voor de bescherming van de privacy. Deze zijn nader beschreven in het hoofdstuk 5. Er worden geen significante effecten verwacht voor de regeldruk of administratieve lasten van burgers of bedrijven. Het afschermen van de woonadresgegevens voert de Kamer uit zonder tussenkomst van de personen om wie het gaat. De aanwijzing van bevoegde instanties betreft alleen bestuursorganen. Het register bestuursverboden maakt dat ondernemers makkelijker kunnen nagaan aan wie en voor hoelang er een bestuursverbod is opgelegd.

Hier wordt het notariaat in het bijzonder genoemd. In paragraaf 2.2, laatste alinea, is de wettelijke onderzoeksplicht beschreven die op de notaris rust om te bepalen of de gevraagde werkzaamheden geoorloofd zijn. Zowel inzage in het register bestuursverboden, als de bevoegdheid om gegevens, gerangschikt op naam te ontvangen, ondersteunen de notaris bij de uitvoering van dat onderzoek. Aan de uitoefening van de bevoegdheid om op naam te zoeken zijn verschillende administratieve handelingen verbonden, waarmee de Kamer het proces borgt ten behoeve van de bescherming van de privacy. Dit is een toename van de administratieve lasten voor de notaris. Die ontstaan echter in de uitoefening van een bevoegdheid in de hoedanigheid van bestuursorgaan en worden derhalve niet meegerekend in de effectbeoordeling.

De wijziging van de registratie van het aantal werkzame personen naar een registratie van een indicatie van arbeidsverhoudingen is wettelijk vastgelegd. In de parlementaire behandeling van de wetswijziging heeft de regering de effecten voor de administratieve lasten berekend op een verlaging van € 7 miljoen, omdat niet de ondernemer maar het UWV de gegevens gaat aanleveren. De uitwerking van deze wijziging in het ontwerpbesluit heeft geen invloed op die effecten of de omvang van de verlaging. Ze regelen de bevoegdheid van het UWV om de gegevens uit de polisadministratie te verstrekken en de samenstelling van het gegeven zoals de Kamer het registreert.

Het besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld. Voor deze bepaling is gekozen omdat de Kamer wijzigingen van verschillende aard moet uitvoeren in of bij het handelsregister. De voorzieningen omtrent de inschrijving van onderdelen van de Staat en de codificatie van de inputfinanciering zullen bijvoorbeeld betrekkelijk snel zijn uitgevoerd, terwijl de vervanging van het gegevens "aantal werknemers" voor de indicatie van arbeidsverhoudingen een veel grotere impact heeft op

de gegevenshuishouding. Bij de keuze voor de datum van inwerkingtreding zal, waar nodig, het beleid met betrekking tot de vaste verandermomenten worden gevolgd.

5 Bescherming van de privacy

Het handelsregister is een openbaar register met als doel het bevorderen van transparantie in het handelsverkeer. De gegevens die de Kamer in en bij het handelsregister registreert, bevatten persoonsgegevens, bijvoorbeeld van bestuurders en ondernemers. Er bestaat een spanningsveld tussen enerzijds het ter beschikking stellen van gegevens uit het handelsregister en anderzijds de bescherming van de privacy. De privacyregelgeving stelt restricties aan de wijze waarop de Kamer de persoonsgegevens verwerkt, verstrekt of openbaar maakt. De wijzigingen in dit besluit zijn vanuit dit perspectief nader beoordeeld.

5.1 Register bestuursverboden

De registratie van de bestuursverboden vormt een inbreuk op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokken bestuurder of commissaris. Zoals is uiteengezet bij de parlementaire behandeling van de wettelijke grondslagen van de registratie,¹⁰ is de inbreuk op die bescherming gerechtvaardigd om zwaarwegende maatschappelijke belangen, terwijl aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit is voldaan doordat de registratie tijdelijk is, namelijk voor de duur van het verbod, en is beperkt tot die gevallen waarin het betrokken vonnis onherroepelijk is geworden. Daarbij moet worden bedacht dat het bij de genoemde bestuursverboden om een uitzonderlijke sanctie in uitzonderlijke gevallen gaat. Er moet sprake zijn van evident wanbestuur door betrokkene.

De bepalingen in dit besluit met betrekking tot de registratie vallen binnen dezelfde kaders van die rechtvaardiging. Omwille van de zelfstandige leesbaarheid van deze toelichting worden die kaders hier daarom in het kort herhaald.

De kern van de afweging is dat transparantie een belangrijke waarborg is voor de effectieve handhaving van het bestuursverbod. Een openbare registratie van opgelegde bestuursverboden is daarvoor het meest effectief. Die transparantie zorgt ervoor dat de Kamer, maar ook de notaris moet kunnen weten aan wie en voor hoe lang een bestuursverbod opgelegd is. Alleen op die wijze kan immers worden voorkomen dat iemand met een bestuursverbod zich weer als bestuurder of commissaris bij een ander bedrijf laat benoemen en inschrijven. Dit geldt ook voor zogenoemde katvangers, personen die in naam eigenaar of houder van een bedrijf wordt met als doel om de werkelijke eigenaar of houder buiten bereik van de justitiële autoriteiten te houden.

De eerlijkheid van het handelsverkeer brengt mee dat burgers en bedrijven in staat moeten zijn om na te gaan met wie men van doen heeft. Dat is van belang in bijvoorbeeld die gevallen waarin mensen door derden, die wellicht kwalificeren als feitelijk bestuurder, worden benaderd om formeel bestuurder van een vennootschap te worden. Voor een juiste weging van een dergelijk verzoek moeten zij in staat worden gesteld om na te gaan of men al dan niet van doen heeft met iemand aan wie een bestuursverbod is opgelegd. In die zin strekt registratie ook tot bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Het gaat bij deze aspecten (transparantie, effectieve handhaving en bestrijding van faillissementsfraude en de katvanger-problematiek, de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen en de eerlijkheid in het handelsverkeer) om zwaarwegende maatschappelijke belangen. Daarmee is de doelbinding bij de verwerking van

---

¹⁰ Kamerstukken II 205/16, 34 011, nr. 3, p. 6 en 7 en Kamerstukken I 2015/16, 34 011, B, p. 7).

persoonsgegevens als bedoeld in artikel 5 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming, gegeven en verzekerd.

De registratie is voorzienbaar en kenbaar, omdat deze bij wet is geregeld in artikel 29 van de wet en de artikelen 106a tot en met 106e van de Faillissementswet. Mitsdien is de registratie naar het oordeel van de regering gerechtvaardigd in het licht van de artikelen 10 Grondwet en 8 EVRM. Ook Zweden en het Verenigd Koninkrijk kennen overigens een registratie van bestuursverboden in een openbaar toegankelijk register.

In aanvulling op het bovenstaande wordt opgemerkt dat voor de registratie van de strafrechtelijke bestuursverboden artikel 10 juncto artikel 6, eerste lid (onderdeel c/e) van de AVG van belang zijn, waarin de verwerking van persoonsgegevens van strafrechtelijke aard wordt toegestaan indien dit is toegestaan bij lidstatelijk recht en geschiedt onder toezicht van de overheid. De wet vormt lidstatelijk recht zoals bedoeld in artikel 6, derde lid, van de AVG en verwerking van deze gegevens geschiedt door de Kamer, zodat wordt voldaan aan het vereiste dat verwerking plaatsvindt onder toezicht van de overheid.

Aan de eis van proportionaliteit wordt voldaan doordat het bestuursverbod slechts voor de duur waarvoor het is opgelegd, openbaar en centraal raadpleegbaar is. De registratie is per definitie tijdelijk en vindt alleen dan plaats als het vonnis waarmee het verbod wordt opgelegd, onherroepelijk is geworden. Dit voorkomt dat iemand met een bestuursverbod in het centrale register wordt opgenomen, terwijl hij in hoger beroep alsnog in het gelijk kan worden gesteld zodat de registratie achteraf gezien ten onrechte zou zijn geweest.

In dit besluit worden de regels over de registratie op twee punten nader geregeld, namelijk welke gegevens de Kamer registreert en wie ze daarna mag inzien. De Kamer neemt over personen, ten aanzien van wie een bestuursverbod wordt geregistreerd, op in het handelsregister het burgerservicenummer, in voorkomende gevallen het fiscaal identificatienummer van een ander land, de naam, het geslacht, de geboorteplaats en het geboorteland, de geboortedatum en het adres (artikel 41a, eerste lid). Dit zijn de gegevens die de Kamer nodig heeft voor de effectieve uitschrijving van de betrokken persoon uit alle functies en rechtspersonen die onder reikwijdte van het verbod vallen, en voor hierna genoemde diensten in hun controle- of toezichtstaak.

Zoals in de behandeling van het wetsvoorstel voor artikel 29 uitvoerig is besproken, wordt de nodige zorgvuldigheid van de Kamer gevraagd bij de uitvoering van deze registratie. Hoewel de regering de bekendmaking van de naam en het geldende bestuursverbod noodzakelijk acht voor een goede werking van het eerlijke handelsverkeer, moet de Kamer zich inspannen om de impact van die bekendmaking binnen proporties te houden. Om de kans op een persoonsverwisseling zo klein mogelijk te maken, krijgt de Kamer niet alleen de uitspraak, houdende het bestuursverbod, aangeleverd door de griffier, maar ook andere gegevens, die niet direct herleidbaar zijn uit de uitspraak. Belangrijkste is de registratie van het burgerservicenummer van de betrokken persoon. De opname van het BSN in het register voor bestuursverboden, maakt een directe koppeling mogelijk tussen die registratie en de gegevens over deze persoon die elders in het handelsregister staan geregistreerd. Het BSN behoort niet tot de gegevens, die vervolgens voor iedereen in te zien zijn. Voor zover deze gegevens niet direct herleidbaar zijn uit de tekst van de uitspraak, krijgt de Kamer deze door de griffier aangeleverd.

De geregistreerde gegevens zijn niet allemaal openbaar. Naar het oordeel van de regering en de Kamer zijn alleen de naam en de geboortedatum nodig in combinatie met de gegevens over de uitspraak, het verbod en de duur daarvan (artikel 41a, derde lid). Door de vindplaats van de gepubliceerde uitspraak bij het verbod te vermelden kan in het dictum van de uitspraak worden achterhaald of de rechter nog andere voorwaarden aan het verbod heeft verbonden. Deze gegevens stellen derden voldoende in staat om de

betrokken bestuurder te identificeren en te bepalen of tegen die persoon een bestuursverbod geldt.

De geregistreerde gegevens over het bestuursverbod, bedoeld in artikel 41a, eerste lid, zijn wel beschikbaar voor de in artikel 53s van het Handelsregisterbesluit 2008 aangewezen instanties (artikel III, onderdeel m). Tijdens de parlementaire behandeling van de Wet civielrechtelijk bestuursverbod is aangegeven dat het voor autoriteiten, zoals Justis, de Belastingdienst, het Openbaar Ministerie, de Autoriteit Consument en Markt, alsmede voor de Autoriteit Financiële Markten, mogelijk moet blijven om informatie over beëindigde bestuursverboden te kunnen blijven raadplegen. Artikel 53a voorziet in de aanwijzing van die autoriteiten. De rechtvaardiging voor de mogelijkheid van voortgezette raadpleging ligt besloten in de doelbinding «rechtshandhaving», zoals vastgelegd in onderdeel c van artikel 2 van de wet.

5.2 Lijst autorisatie om te zoeken op naam

De Kamer mag gegevens over de samenstelling van ondernemingen en rechtspersonen rangschikken naar natuurlijke personen. Zij verstrekt dergelijk gerangschikte gegevens uitsluitend aan een van de organisaties, aangewezen in artikel 53. De grondslag voor de aanwijzing is artikel 28, derde lid, van de wet. De verplaatsing van de lijst met aangewezen instanties naar het Handelsregisterbesluit laat onverlet dat de behoefte om te zoeken op gegevens gerangschikt naar natuurlijke personen, rechtstreeks moet voortvloeien uit een wettelijke taak of bevoegdheid. De autorisatie van een instantie is op die wijze wettelijk begrensd in de aanhef van voornoemde artikel 28, derde lid, van de wet. De toevoeging van een instantie aan de lijst met geautoriseerde instanties vraagt een zorgvuldige beoordeling of de toevoeging gerechtvaardigd is, zowel vanuit het oogpunt van de goede vervulling van hun wettelijke taken of bevoegdheden als vanuit het oogpunt van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Voor de instanties, genoemd in artikel 53, onderdelen a tot en met l, is die beoordeling gemaakt bij de behandeling van het wetsvoorstel waarmee de betreffende instantie werd toegevoegd aan de lijst. Voor de vijf nieuw toegevoegde instanties zijn overwegingen met betrekking tot de rechtvaardiging opgenomen om in paragraaf 2.3.

5.3 Afschermen woonadresgegevens

De voorziening om de woonadressen van natuurlijke personen standaard af te schermen, wordt getroffen op basis van artikel 23 van de wet met het oog op een verbeterde bescherming van de privacy. Aanleiding vormt het debat in de Tweede Kamer over de last die ondernemers ervaren van de veelvuldige benadering voor ongevraagde direct marketing activiteiten, zonder dat ze deze bedrijven daarvoor toestemming hebben gegeven, of een andere rechtsgeldige grond daartoe bestaat. Het leidt tot ergernissen bij betrokkenen en tot vragen over de bescherming van de privacy. Het afschermen van de woonadresgegevens maakt het moeilijker maken om ongevraagde direct marketing activiteiten te richten op ondernemers die met hun woonadres in het handelsregister in geschreven staan.

Ondernemers kunnen overigens via de Non-mailing-indicator (NMI) aangeven dat ze niet benaderd willen worden voor ongevraagde direct marketing per post of middels huis-aan-huis bezoeken. De Kamer draagt er zorg voor dat deze indicator altijd met gegevens meegeleverd wordt. De NMI wordt echter onvoldoende gerespecteerd, terwijl de Kamer beperkte handhavingsmogelijkheden heeft. Door het aanzetten van de NMI geven ondernemers een duidelijk signaal af, waarmee ze uitdrukkelijk hun instemming onthouden

aan verspreiders van direct marketing. Onder de geldende regels van de AVG moet hieraan gevolg worden gegeven. Wanneer de NMI niet gerespecteerd wordt, moet de ondernemer daarover eerst contact zoeken met de verspreider van direct marketing. Leidt dat niet tot een oplossing, dan kan een klacht worden ingediend bij de Autoriteit Persoonsgegevens.

6 Uitgebrachte adviezen

6.1 *Internetconsultatie*

In de periode [datum] tot [datum] zijn het ontwerpbesluit en de nota van toelichting in consultatie gegeven. Dit is geschied zowel via internetconsultatie als via directe aanschrijving van de meest betrokken organisaties.

[verslag]

6.2 *Uitvoeringstoetsen en (verplichte) advisering*

Het ontwerpbesluit en de nota van toelichting zijn tot stand gekomen in nauwe samenwerking met de Kamer.

Het ontwerpbesluit en de nota van toelichting zijn conform artikel 17 van de Kaderwet Adviescommissies voorgelegd voor advies aan de Raad voor de Rechtspraak en de Adviescommissie toetsing regeldruk. [verslag advies RvR] [verslag advies ATR]

Het ontwerpbesluit en de nota van toelichting zijn voorgelegd aan de Autoriteit Persoonsgegevens. [verslag advies]

7 Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

De indicatie van arbeidsverhoudingen wordt samengesteld aan de hand van gegevens die aanwezig zijn in de polisadministratie van UWV. UWV is reeds bevoegd om aan de Kamer gegevens te verstrekken die nodig zijn voor de uitvoering van hoofdstuk 3 van de wet. Artikel 16b van de Handelsregisterwet, dat de opname van de indicatie regelt, zal echter onderdeel gaan uitmaken van hoofdstuk 2 van de wet. Artikel 5.7, onderdeel f, van het Besluit SUWI wordt derhalve gewijzigd in die zin dat UWV tevens bevoegd zal zijn gegevens te verstrekken aan de Kamer van Koophandel ter uitvoering van hoofdstuk 2 van de wet.

Artikel II, onderdeel A

De producten die onder het abonnement vallen, zullen in ieder geval omvatten de door de Kamer geleverde gestandaardiseerde elektronische informatieproducten. In artikel 2, vijfde lid, is dit aangeduid als producten bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel b en d, en tweede lid, onderdeel e, van het Financieel besluit handelsregister 2014 (de elektronische informatieproducten), met de genoemde randvoorwaarden ten aanzien van ontwikkel- en verstrekingskosten. Deze uitwerking is in lijn met de in de Gebruikersraad Handelsregister tussen de huidige deelnemers gemaakte afspraken.

De hoogte van de bijdragen voor het abonnement wordt jaarlijks geïndexeerd overeenkomstig de voor de rijksbegroting gehanteerde prijsbijstelling en afgerond op het naastbij gelegen gehele getal (artikel 2, achtste lid).

Artikel II, onderdeel B

In artikel 3, zesde lid, van het onderhavige besluit is opgenomen dat betaling uiterlijk op 1 november van het jaar dat voorafgaat aan het jaar van levering van de producten, door de Kamer moet zijn ontvangen. Indien betaling niet voor 1 november is ontvangen, zal in het volgende kalenderjaar de inzage en verstrekking van de desbetreffende informatieproducten door dit bestuursorgaan volgens het reguliere systeem op basis van stuksprijs in rekening worden gebracht door de Kamer. Het is voor de Kamer van belang om voorafgaand aan het jaar waarin de afname plaatsvindt, te weten volgens welke systeem wordt afgerekend, onder meer in verband met het inregelen van de systemen. Deze betalingstermijn is met name van belang voor nieuwe toetreders tot het systeem van inputfinanciering, omdat voor de huidige deelnemers betaling doorgaans reeds is verzekerd via de begroting van het Ministerie van Economische Zaken en Klimaat.

Artikel III, onderdeel B

De mogelijkheid voor het opleggen van een bestuursverbod tegen commissarissen van een stichting ontstaat in de Wet bestuur en toezicht rechtspersonen.¹¹ Wanneer deze wet in werking treedt, komt de ontslagregeling, bedoeld in artikel 298 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek ook voor commissarissen te gelden.

Artikel III, onderdeel C

Onderdelen van de publiekrechtelijke rechtspersoon Staat der Nederlanden krijgen met deze bepaling de bevoegdheid om zich te laten inschrijven in het handelsregister. Ten overvloede wordt opgemerkt dat de regels die gesteld zijn ten aanzien van de gegevens die moeten worden ingeschreven voor publiekrechtelijke rechtspersonen en door wie en op welke wijze de inschrijving moet plaatsvinden, ook gelden voor de hier bedoelde onderdelen van de publiekrechtelijke rechtspersoon de Staat.

Hierbij wordt voor de gegevens verwezen naar de artikelen 12 tot en met 16a van de wet gelezen in combinatie met de artikelen 14, 15, 33 en 34 van het Handelsregisterbesluit 2008 en voor door wie en op welke wijze de inschrijving moet plaatsvinden naar artikel 18 e.v. van de wet gelezen in combinatie met artikel 6 van het Handelsregisterbesluit 2008. Het is niet nodig om hiervoor separaat regels te stellen.

Artikel III, onderdelen D en E

De Kamer neemt de gegevens over de indicatie van arbeidsverhoudingen van een onderneming of rechtspersoon rechtstreeks uit de polisadministratie van het UWV over in het handelsregister. De doorwerking van een wijziging van een gegeven in de polisadministratie in het register is geen besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. De Kamer maakt geen eigen afweging en heeft geen onderzoeksplicht. Om die reden is het gegeven niet vatbaar voor bezwaar en beroep. Daarnaast is het gegeven uitgezonderd van derdenwerking en leent het zich niet voor het verplicht terugmelden daarvan in het geval dat er onjuistheden worden geconstateerd. Om die reden zijn artikel 25 en artikel 32, derde en vierde lid, niet van toepassing op deze gegevens (artikel 16b (nieuw), derde lid, wet). Een en ander betekent ook dat de inhoudsplichtige onjuistheden

---

¹¹ Voorstel van wet tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek in verband met de uniformering en de verduidelijking van enkele bepalingen omtrent het bestuur en de raad van commissarissen van rechtspersonen (Wet bestuur en toezicht rechtspersonen) (34 491).

in zijn opgave, die vervolgens in de polisadministratie en nadien in het handelsregister zijn opgenomen, alleen kan wijzigen door het doen van een nieuwe of gecorrigeerde opgave via de loonaangifte.

Artikel III, onderdeel F

Het register van bestuursverboden is een register bij het Handelsregister. Artikel 3, 4 en 5 van het Handelsregisterbesluit 2008 zijn daarom niet automatisch van toepassing op de verplichting tot het doen van opgave voor de griffier, terwijl ze de Kamer de kaders bieden om de samenwerking met de griffie vorm te geven. Deze artikelen worden daarom van overeenkomstige toepassing verklaard.

Artikel III, onderdelen G en H

In artikel 44a is bepaald dat de gegevens uit de polisadministratie eenmaal per kwartaal langs elektronische weg door UWV aan de Kamer worden verstrekt. Dit artikel staat in hoofdstuk 5. Dat hoofdstuk ging voorheen over gegevens die uit andere basisregistraties afkomstig zijn. In verband met de toevoeging van artikel 44a is de titel van dit hoofdstuk aangepast, omdat de polisadministratie van UWV geen basisregistratie is.

Artikel III, onderdeel I

De bepaling dat woonadresgegevens worden afgeschermd geldt niet voor de zogenaamde bewaarder van boeken en bescheiden. De boeken, bescheiden en andere gegevensdragers van een ontbonden rechtspersoon moeten worden bewaard gedurende zeven jaren nadat de rechtspersoon heeft opgehouden te bestaan. De bewaarder moet zich op grond van artikel 2:24, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek registreren bij het Handelsregister, zodat derden kunnen achterhalen bij wie en waar deze stukken te vinden zijn.

Artikel III, onderdeel M

De aangewezen autoriteiten mogen de gegevens raadplegen tot acht jaar na het verstrijken van het bestuursverbod. De bewaartermijn van acht jaar is ontleend aan artikel 9, eerste lid, van de Wet controle op rechtspersonen. De bewaartermijn heeft betrekking op een separate registratie van onherroepelijke bestuursverboden. De gegevens blijven gedurende de termijn alleen toegankelijk voor de aangewezen diensten.

De Staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat,